

HODOE PORICA.
EXEVNTI.
URBE. ET. AGRO.
SEM PRONIENS IUM.

VIRO
PLUR. REVERENDO. ET. *habet II. 969.*
CL.

DN. M. CHRISTIANO
Seesmann COB. FR.

In Gymnasio Istrom hactenus

RECTORI,

ad Provinciam

Ecclesiasticam,

quam

mirabili DEI Providentiâ ac nutu,
non sine magno cordatorum virorum applausu,
præviâ legitimâ vocatione,

CREMNICENS E S

ceu

PASTORI Civitatis Primario, Ecclesiarum vero
& scholarum Territorij sui futuro

INSPECTORI

dederunt,

undiqueversum,

missa.

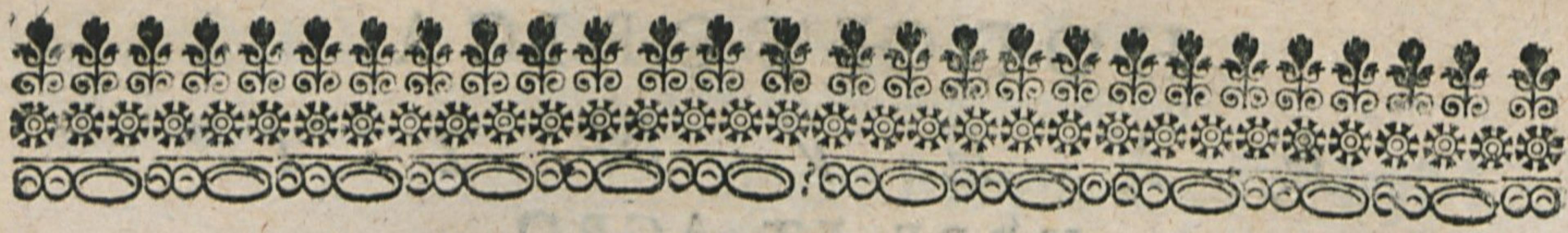
A. clo. Ioc. LXI.

LEUTSCHOVIÆ,
TYPIS LAURENTII BREWER.

30-

E. SEELMANN E, diu tecta scholastica,
Qui, quæso, teneant? non Deus obteget
Excellens animi, munificâ manu,
In Te depositum, non teget is Bonum:
Dicebam tacito pectore sæpius,
Cum pro me populum Medwisi docens
Ornare cathedram, non sine plausibus.

Felix CREMNICUM, perpetuas Deo
Grates redde, Tibi quod dedit hunc VIRUM,
Quo Doctore ANIMAS certa beat Salus,
Adspirante Deo, Gloria quem decet.

Felix CREMNICUM, hoc munere, sis diu!

GEORGIUS POCH Sempr. Hung. Pastor
Medwisch.

Christus excelsô residens olympos
Atq; totius dominator orbis
Te vocat, SEELMAN, sequere & relinque
Sceptra scholarum,
Me, me, ait, promptus sequere & paratus:
En patent templi cathedrae decenter
Ita per montes animasq; pasce
Cremnianas.
Angeli currus comites sacrati
Te, Tuos & quod- Tibi- cung; charum
(Ecce mandavi!) vigiles tuentur
nocte diego.

Tame-

Tu meum gratus celebrato nomen
Sic eris servus Domino fidelis
Primum ut certum, mea ceu secutus
Fussa, reportes.

Effigies qualiscunq; & adumbratio vororum
MELCHIORIS GARTNERI Schemnic.
Past. Loipersbac.

Consilii, Auxili, Doctrinæ plangit asylum,
SEELMANNUM h̄ic Pietas, Gratia, Musa cliens.
Diversis diversa quidem, mihi plurima tecum,
Ni sequor, effugiunt, plurima, Delicum.
Davidem Jonathan sequitur, Pyladæus Orestem:
Te, SEELMANNE, FOMAN, corpore, mente, manu.
Corpore disjunctos, junctos & amore fideq;
Sin vis, conjungat Patria, Christe, Poli.

Hieronymus Christophorus Foman
Past. Kobers- & Weppersd,

CHRISTIANUS SEELMANNUS.

Anagr. Cures lenis animas: sunt.

Gymnasi curasti animas, Clarissime Seelmanno,
Sempronii semper laude fideq; bona.
Candida que fuerat Tibi mens subjecta fatetur;
Dicendus contra, qui neget, ille niger.
Commissas ANIMAS CURES, ut SUNT in ovili
Christi, mox LENIS moxq; severus eris.
Imperat hoc Dominus, cuius Legatus haberis,
Hoc scio quod facies, hoc voveo ut facias.

*Quanquam perpetienda Tibi durissima quaq;
Christjanus vinces, si patiendo feres.*

JOH. VIBEGIUS Pastor Lozmann.

VIR ubi PINNARUM est? excessit, ad astra volavit?
Militiae sacræ quis moderator erit?
Psallite Cremnitii Patriæ pia pulpita nostræ,
Pastor in hoc citus VIR-ANIMARUM aderit.
Collatos videt alter, at invidet alter honores.
Plura videns videat; qui invidet, ille nihil.
Nomine SEELEMANNUM censemus omne talem:
Nempe sacro pariat commoda multa gregi.

Michael Marquardus Past. Walberß.

Artibus ut placuit generosam fingere pubem,
Gloria Gymnasi Semproniensis eras.
Incede sic plebem Divino pascere verbo,
Gloria mox templi Cremniciensis eris.

Joh. Ferdinand à Manndorf Lib. Baro
Suo & Illustrium commilitum ac
Convictorum nomine.

Non læta Musæ fundere jubila,
Sed mæsta mandant necere carmina,
Dum Rex Lycéi Semproniani abit,
Thespiaenumq; relinquit, agrum.
An sat replevit iam tua guttura
Pulvis Scholarum? pulvere Te Deus
Nunc extrahens in celsa famæ
Eychit atq; locat theatra.

O perge

O perge felix! pascere quō, Deo
Vocante, possis Cremnicium gregem.
Ecclesia persiste fulcrum,
Ceu fueras Scholæ columna.

Ægidius Ludovicus Prisomannus S. H.
suo & patriciorum nomine.

Sicine discipulos linques Seelmannne Magister,
Cremnitum tendens ad oves & ovilia Pastor?
Scilicet ex æquo privatis publica prafers.
Apprecor. I prosper, Dominus benedicas ab alto
Pastori, atq; gregi, fusis ursisq; lupisq;
Sidereos tuto valeant concendere montes.

Melchior Reisinger, Jun. Sempr. H.
suo & auditorum privatorum nomine.

Quis rumor auras perstrepit improbus?
Phœbum Lyceo quis sua lumina
Negare narrat? quō nitorem
In loca provehat altiora.
Ah fama tristis, dum nova limina
Scholæ Magistrum linquere dictas.
Quid tristis? Atqui ad altiora
Tendimus & properamus omnes.
Ascendat ergo: Cœlivagi chori
Quō sanus alpes ac juga montium
Nivosa transmigret, potenti
Agmine concomitentur, opto.

Jacobus Erhardus Preinzingius S. H.
suo & ad Academias abiurientium
nomine.

Scilicet interdum nomen solet omen habere;
Sic Seelmannus tuum nomen & omen habet.
Pavisti in ludis pro dote tuag, virili,
In templis ANIMAS pascere jussus abis.
Ergo tuis cæptis benedicat dextra Jehovæ,
Ut sint & posthac pascua larga Tibi.

Joh. Nicol. Hack. Cob. Franc.
suo & Germanorum nomine.

Magister Christianus Seelmannus Cremni-
cium vocatus vivat!

Anagramm:

I magnum munus vice Christi servans cætum
instituas alacer.

I Felix, SEELMANNE, precor venerande Magister
Et munus magnum quod suscipis hoc vice Christi
Servans, salvatum pretioso sanguine cætum
Instituas alacer divini dogmate verbi.
Te Dominus vineæ multos utatur in annos,
Proq; labore Tibi cœlestia præmia reddat.

Augustinus Serpilius Hungaritus
suo & Hungarorum nomine.

Cyrrhei nemoris cui stat in entheo
Fama incana jugo, palmag, viridis:
Te jam Cremnicium, quod Jove sub trium
Ulnarum patulo nomine Regio
Florem Sarmaticis montibus eruit,
Votis continuis avocat invidum.

Me vox

Me vox docta, hederâ frons tuâ nobilis
Miserent superis: sed vetat Antias,
Quæ me Socratico non sinit in sinu
Tempus præsidio condere sub tuo.
I Te Jova vocat! Cremnicii gregis
Sis Custos, Medicus, Tityrus & Pater.

Johan. Tröster, Cibin.

suo & Transylvanorum nomine

Ingentes tellus fundit Sempronia planctus
Cum de Gymnasio Chare Magister abis,
Ingentes tellus fundit Chremnitia plausus
Cum sacras ædes Clare Minister adis.
Te, quocunq; velis, vertas, comitamur euntē
Mente; ita abire potes corpore, mente nequis.

Nicolaus Sarfoi S.H.

suo & C. Sempronijensium nomine

At in palestra literaria sudasti:
Absterge vultum, sarcinasq; permuta
Ni forte, ut ajunt, perpetim Sacramentum
Fastidioso pulveri miser dixti.
Certum est labore & hac Scholastica mole
Erectioris frangier animi vires.
Nunc absolutus molis & curarum
Versato sacros liberâ libros dextra:
Scientiae olim multiformis archivum,

Post con-

*Post consecratus Veritatis Interpres.
Laudamus istud, gratulamur hoc munus.*

Michaël Rues Hark.
suo & Chori Musici nomine.

Sihr Bergstetter Ihr/ die Ihr um jenes thal,
Das mit dem Schneegebirg und Alpen steht umbgeben,
In stiller Einsamkeit verbringeret Euer leben;
Wollt Ihr daß man hinfort mit solchem Mann euch Zahl,
Der nimmer sterblich ist/ so nemmt das Edle Pfand,
Dass wir Euch schicken hir: Doch daß sich bald weg mache/
Was gutes hindern kan: Denn über Ihm helt wache
Der Hüter Israel/ jhn schützt Gottes hand.
Wie wir gehorchet ihm/ so folget ihr auch nun,
Denn Er hinfür muß für Eure Seelen wachen,
Und geben Rechenschafft bey Gott für alle Sachen,
Lasset ihn das Amt mit freud und nicht mit seuffzen thun.

JOHAN. STORCH von Herrengrund/
für sich und gesamte zu Oedenburg
Beslissene Bergstetter,

Quò fata trahunt retrahuntq; sequamur
Soll es denn also sein vom lieben GOTTE versehen,
Dass mit dem Seelenmann ich muß nach Eremniz gehen;
So helft Er mir hinein mit freud und guten Glück,
Und wenn es ist sein will' auch wiederumb zu rück.

DAVID PÄÜCKER/ von St. Jorgen,

II. Bona

II.

Bona Verba .

E I D E M .

POSONIUM. LIB. REGIAMQUE.

HUNGARIÆ METROPOLIN.

A D E V N T I .

Ab optimis Viris data.

Ad Ovid. Eleg. 9. lib. 1. Trist.

Parodia .

A T mea Communi quamvis mœstissima sorte

Sit mens, optatâ, facta serena, Tuâ est.

Hoc Tibi venturum fama, ô charissime, vidi,

Dona tot ingenij cum patuere Tui.

Sive quid ex imo repetendum fonte Stagyræ,

Pœcilis aut fuerat, doctus amandus eras:

Sive ex sacris cœlestia dogmata rostris,

Aurifluo quoties ore bibenda dares:

Sive per ingenuas aliquis caput extulit artes,

Laudis ubiq; decus floruit inde Tibi.

Ut dubium fuerit quanam Tu clarior arte

Communi afferres commoda plura Bono.

His bene-de-meritis Fato tibi publica laudis

Non una im merito Scena paranda fuit,

Sicq; erat in Fatis, exuto ut Syrmate Pindi

Personam sacro nunc ageresq; Choro.

Quod quoniam evenit, tota mihi mente tibiq;

Gratulor hanc Seelman, quâ benè semper AGAS.

Utq; olim Musis tot commoda, Amice, tulisti;

Sic majora precor plura ferasq; Deo.

B

I felix,

I felix, Seelmanne; Animarum quære salutem:
Quo pede cœpisti, sic benè semper eas!

Quo voto plurimum Reverendum atq; Pra. Clariss.

Dn. M. CHRIST. SEELMANNUM

Cremnitum ad Pastoratum divinitus vocatum,

Amicum mihi semper honoratissimum,

prosequi volui, debui,

DAVID TITIUS, Silesius, Ecclesiastes Po-
loniensis, nec non venerandi ejusdem Comi-
tatus Contubernij p. t. Decanus &
Vice-Senior.

A Doves ab agnis Pastor ille consendit
Qui sedulò semper suum facit munus.

Hoc adprobas ipse, Erudite SEELMANNE,
Polymnia fata matre, patre Cyrrhao,
Mea suave contubernium mentis.

Nam quod tenetlos hactenus greges pasto-

Apollinaris pauli saginasti,

Solertis impiger laboris & curæ;

Nunc accipis greges adultiores &

Robustiores, quos ad entheos campos

Fontesq; ducas limpidos Palæstinae.

At fors! pericla quanta Te manent nescis?

Næ! vix Luporum est tam ferax Apuleja

Ac vallis illa qua Greges tuos claudit.

Opus proinde sis vigil, catus, cautus,

Ne damna Tarpeji ferant Lupi, sacris

Septis genus pertriste, simplices suetam

Oves vorare vi dolo, deceptas.

Quod ut cadat tanto secundius, votis

Pro Te Deum ambibo meis sacrosanctum;

Qui summus est Pastor gregis, vigil semper,

Ut

Ut cœpta dirigat Tua atq; conatus
Ad Numinis sui chorevma fæcundum
Ecclesiæ, commodum, gemiscentis
(Eheu! gemiscentis modō sepulcrali)
Sub mole persecutionis horrendæ,
Quæ pressit olim, at! nunc premit colosse.
Adsit pronæ a summa Numinis summi!
Hæc summa voti. Tu ratum velis Jova.

M. DANIEL Tieftrunk Saxo:

Ante Pastor Prim. Modrenf. nunc
Rector Gymn. Posen.

Ergo propositum tenax
Sic SEELMANNE sedet Palladij haec tenus
Non vulgare Decus chori
Sedis Castaliae linquere culmina
Dulcem & Pieridum tribum?
Nunquid tām subitō fit Tibi tedium
Tritā pergere semitā?
Et pressisse gravis pulpita pœciliis?
Quondam non satiabilis
Mentis delicium: siccine pulverem
Excussisse juvet, decus
Frontis pulvereæ majus olympico?
Non si vel vitulantium
Hunc movit juvenum stulta protervia:
Vel sors ipsa molestior
Afflavit rapido turbine concitum
Spartam protinus arduam
Ornandam decuit linquere traditam.
Cernis mœstitiâ obrutos
Cives Castalidos tec tria Numa

B 2

U

Ut vultus lacrymis rigent?
Ut Phœbea comas stet malè languida
Laurus semper Apolline
Te lœta ante vigens, mœstaq; lugubri
Se taxo similem ferat?
Stat, cerne, Aoniis, turba operans sacris
Orbari Duce Te querens.
Aureis ut cupiat compedibus sibi
Devincire Te Apollinem?
Et stringi renuis? nec retinentium
Fusi Te gemitus movent?
Quam causam regeris? debitus antea
Musis, Portio nunc sacri
Cœlestum arbitrio debeor agmini;
Fato sic decet obsequi.
Fatum ô glorificum, quod Tibi gloriæ
Foetam tam segetem parit!
Quondam culte chori Mystra Heliconij
Nunc clarande Sionij:
Quo Te fata vocant, I! bonus impigrè!
Jam Te Musa Sonia
Deportare parat gloriæ in effedo
Fausto devehere oscine.
Acclamat comites: spem meritis gravem
Virtus prævia nunciat
Eccum! hic salyficus VIR ANIMARUM adeat!

M. JOHANNES RHELINUS.
Human. Lit. Prof.

Ergo

Ergo cathedræ Te valedicere,
Seelmanne, certum est, velle scholasticæ
Sopronio dilecte multum

Auriferam et properare ad urbem?

Pallentis auri forsitan incitat
Splendor, recessu providus intimo
Ipsisq; terræ quod remotis
Occuluit Deus in cavernis.

Aut fors gementum Tartareaas domos
Lustrare gestis, regnaq; manium
Tentare cæca illinc onustus

Et spoliis remeare Pluti.

Fallor, profecto! Nec tua torruit
Træcordia auri tam sitis improba.

Cor æcum velles videre
Visceribusq; inhiare terræ?

Pertæsus haut es, credo, Sopronij
Fautrix bonarum quæ fuit artium
Eritq; semper, digna multis
quæ vigeat superetq; seclis.

Invitat ipsos Sauromatas liquor
Felicitis uvæ, nectaris æmulus
amantq; vinum quod Falerno
præripit Ammonioq; palmam.

Bz

Gau-

Gaudent solutos carcere scrinij
Mutare nummos, quos Cereris piget,
Spumantis in vini procellas,
Et pelagus geniale Bacchi,
Cur Te fugaret? Sceptra scholastica
Et improbus qui præcipitur labor,
Anniq^z, succumbensq^z corpus,
Rara quies humeriq^z lassi,
His pulveres & pulpita Gymnica
Invisa tandem redditia sunt Tibi.
His cura major facta vitæ est,
quam Senium minuit labore.
Sed nec talentum sic sepelis tuum,
Minusve fœnus post facies, Dei
Vindemiam curans, tenellas
qui poteras coluisse vites.
Ornabis illam Numine prævio
Spartam decenter: quoq^z fideliter
Politiores reddidisti
Nunc faciesq^z pientiores.
Juvabit is Te, qui vocat, t^t Tuis
Annectet annis aurea tempora,
D^Eus, tuo sacro labori
Ipse dabit benedictionem.

Honoris quin & boni omnis ergo f.

M. ELIAS THOMAS.

Qui

Qui lacrymis parcām jucundos inter amicos
Quod venerande mihi Fautor, abire paras:
Munere fungar aīs divino: perge, vocante
Ac monstrante, levem, Numine, carpe viam.
Perpetuō volvens librum, quo dogma tenetur
Sacrum, fer domui commoda multa sacræ.

JOH. JACOB. FOMAN LL. Stud.

Spatkommendes aber wolgemeintes.

Herzschmerzlicher Liebes-Sag.

Gerd auch der von mir gerissen/
der beflissen
Mit recht deutschen Seelenrath
Ja mit that
Mir zuwachen frūh' und spat:

Himlischer Gegen-Sag.

Er wird nicht nur dir genommen/
Alle frommen
Trifft ein gleicher Liebes-Schmerz/
Weil ihr Herz
Wird versetzt anderwerts.

Zwei.

Sweiter-Sag.

Meines mangels Lückenbüsser/
Der versüßer/
Meiner bittern Traurigkeit
Meine frewd
Reiset von mir allzuweit.

Gegen-Sag.

Solte Er denn nicht sich wenden
Wohin senden
Seinen seel'gen Wander-fuß
ohn verdruß
Unsers Himmels Gunst und Schluß:

Schluß.

Reise meiner Seelen Seele/
SEELMAN wehle/
Jene Berge für den Thal
und für Quahl
Titans güldnen freuden-Strahl.

HIERON. CHRISTOPH FOMAN
gewesener zu Bobels- und Wepperstorff/
nu aber vertribener und verfolgter
Diener Christi.

III.

EIDEM

LIB. REGIAMQUE
BASINGAM

T R A N S E V N T I.

Hört wunder! Iss wol wahr? Herr Seelmann sol s̄e scheiden
Von seinem Oedenburg; solt er wol können meiden
Die Stadt dahin ihn Gott so wunderlich berussen/
Und da vertrauet hat der Schulen höchste Stullen?

Die Burg die nicht gar Oed von Langbewehrten Freunden
Die seines Namens Ruhm gerettet bey den Feinden.
Mit derer Herz und Geist/ sein Herz und Geist sich gatet/
Woher sein Lebensbaum offt freundlich ward beschattet.

Kan sich sein Schulenfleiß hirdurch so lassen stillen/
Daz Er aufhören solt/ mit nutzen zu erfüllen
Dich Edles Wittenberg/ du Kron der hohen Schulen
Mit solchen die mit Ernst um deine Weisheit buhlen?

Ists rathsam daß man den solt aus der Schule nehmen,
Der manch-frech-junges Blut so wusste zu bezähmen
Daz man bald besserung nach seiner Zucht verspüret?
Der viel zu Gott und Kunst mit Ernst und Lust geführet.

Hat Cremniß keinen Ort allwo es konte schauen/
Nach einen Seelenmann sich deme zuvertrauen?
Ists dir ô guldne Stadt dißmal so wol gelungen
Daz du das haben kanst/ wornach viel mißgerungen.

Ja/ ja es ist an dem/ Herr Seelmann muß sich scheiden
Von denen die mit Weh' und Schwermut trennung leyden.
Es gilt kein Ausflucht mehr/ kein Sinnen/ kein verhindern/
Kein wort der Besserung/ kein Freund/ kein Arbeitsmindern.

C

Er

Er ist ein Seelenmann der sich Gott ganz ergeben,
Ein Christmann welcher muß nach Gottes willen leben.
Ein rechter Seegelmann/ der wo jhn Gott hinsendet
Mit Gottes Seelengut bald hier bald dort anlendet.

Nun der in Gottes Ruff und dessen Nahmen reiset,
Beziehet diesen Orthen ihme Christus weiset,
Und lasset aus der Schul sich in die Kirche stellen/
Wer wil von solchem Manit ein widrigs urtheil fellen.

Die Stadt ist umb und umb bezirkt mit Berg und Gründen,
Mit Gruben da das Gold/ der meisten Gott/ zu finden:
Da wird die Königin der ganzen Welt geschmücket,
Wenn man mit ißren Kranz des Herrschers Bildnuß drücket.

Läß diesem Seelenmann, O Jesu, vol gelingen
Dass aus des Menschen herz er möge Schäze bringen,
Die förderst Dich und dann auch innigst Ihn erfreuen.
Dass Dich des Russes und Ihn der folgenie mag reuen.

Das wünschet herzlich.

MICHAEL Höher Evang. deutscher
Prediger zu Bösing.

Jason ad Colchos pelago meavit
Et nihil Scylla nihil & Charybdi
Quæ sinu Ponti faciunt boatus

Territus Heros.

Vix mari eluctans rabidas Chimæras
Vidit, insurgens animo vibravit
Fortiter ferrum, Lycias Chimæras
Cade cecidit.

Ipsæ

Ipse Mœandros varios laborum
Quæso cur Syrtes dubias aquarum
Promtus accessit? quoniam reportat
Inde brabæa.

Sic Minervæ nos comites meamus
Ad Scholæ Parnassiacæ Camœnas
Huc dehinc istuc ubivis sequentes
Carbasa Musæ.

Quæ suis cultoribus, exseramur,
Vult ut è crassis tenebris, supraq;
Ritè præmineamus imperitos

Momine, Maccos.

Grande pol, S E E L M A N N E, Minerval est hoc!
Edoces istud simili monetâ
Suscipis dum C R E M N I C I E N S I S Ædis
Pulpita D I æ.

Macte Censurâ Sophica MAGISTER
Sume jam CHRISTO-Sophiæ tiaram,
Esto Lemniscis hederæ feracis

Tempora cinctus.

Prosit opto, terq; quaterq; prosit
Iste Mystarum titulus novellus!

Te Pòli ducat dominans A C H A T E S

Sydere fausto.

J O H. N O S T I T I U S Soln.
Heliconis Basing. p. t.
Director.

IV.

EIDEM
LIB. REG. MODERAM

PRÆTEREVNTI.

Seelmanus, decus Aonidum, mihi dulcis Amicus,

Ad vitreas dudum cognitus Albis aquas :

Gloria Sempronij non infima, tendit ad oras

Hungariae auriferas, Cremonitiumq; petit.

Non sperata loci celebris mutatio, queso

Quid sibi vult? Summa Numen ab arce jubet,

Ostenditq; viam. Promte, Seelmann, sequaris,

Quando Tuo cursu Te sine Jova vocat.

Eius sit Tecum Benedictio Dia, sacrumq;

Officium jubeat faustius esse Tibi.

Auxiliante sacro per Te Sapientia Flatu

Multorum mentes occupet atq; regat.

Discipulos per Te doctos dispersit in orbem,

Sanctificet plures, Te praecunte, Deus.

Tandem decernat Phæbo majora fideli

Præmia Doctori, dulcia cūiq;, Tibi.

Ita ex animo votet Amico suo veteri & candido

JOH. GEORG. GRAFF Eccles.
Evang. Modr. Pastor.

HAgenus Agnorum curam, SEELMANNE tuorum

Gessisti, Aonii gloria magna chori.

Nunc Tibi credit Oves divino sanguine lotas

Christus, maiores apperit atq; fores.

Agnorum ex stabulo sacrum Tibi monstrat ovile:

Post exantlati grande laboris onus.

Agnos

Agnos pavisti ceu prospere tencellos
Omine, sic per te crescat ovile sacrum.
Adducantur oves Christo non agmine parvo:
Summus & aeternum Pastor ovile dabit.

CHRISTOPHORUS SCHEDIUS
Cell. Saxo Eccles. Modr. Pastor.

Sic Te dextra potens Dei
Contra vim rabidam protegat hostium;
Deducatq; pie sibi
Toto ac ingenuo pectore, deditum!
Curru qui Tibi creditum
Debes Hungariæ montibus arduis
Seelmannum, spatiū viae,
Sed motu placido, confice prospere!
Gaude CREMNICUM Viri
Præclaris animi dotibus impigri!
Aurum nobilitat tuam
Famam, laude Viri nunc magis auream.
Quare suspice, quem vides
Advenisse tui munere commodi.
Longè dira Calumnia
(Nunquam quippe Bonis æqua) faceſſito!
Sunt & semper erunt, tuae
Linguæ ſpicula qui missa retorqueant
Ventosum caput in tuum,
Spectris Cerbereis gratum habitaculum.

M. JOHAN. BURINGERUS Poson.
h.t. Modræ Civis & juratus Notarius, atq; pila quædam ibid: infelicitatis, variè hucusq; jactata.

Parodia Horatiana ex lib. i. Od. 3.

Sic Te Jova potens poli,
Christus, perpetuus par patrio nitor.
Pressorumq; regat Pater,
Flamen sidereum, cordicitus precor:
Ad sis omne prospero
Ut sanus superis traditus Hungaris.
Mōeret SEMPRONIUM quidem
Nunc auferri animæ dimidium suæ
Illud, robur & æst triplex
Te circa esse putat, cordis & intimas;
Quod se deserere audeas,
Decertans reliquis urbibus & locis,
Et famâ superans suâ
Præclarisq; viris, ac aliis bonis,
Annon præcipitem Africum
Luctantemq; times ad juga montium?
Annon frigidulum Jovem,
Nec tristes Hyadas, nec rabidos Getas?
Qui siccis oculis, suis
SEELMANNUM videat cedere finibus
Clarum Sempronium? dolet
Discessum celebris *Thejologum chorus*,
Doctum Gymnasium quoq;
Deplorans abitum præ lacrymis madet.
Verùm cum DEUS avocet,
Et Te CRENNICUM nobile postulet,
Ostendatq; viam Tibi,
O Seelmanne decus Pierii gregis
Sis promptus Dominum sequi
Fortis corripias seu vetitum nefas

Seu

Seu perversum hominum genus,
Quod se Christicolum cætibus ingerit,
Semper fraude malâ domo
Jactans ætherea ducere se genus;
Sed natum Styge flammæo,
Per quod perfidia & nova criminum
Terris incubuit cohors.
Tanto majus erit præ reliquis opus,
Quem vel Herculeus labor
Vel vecti tumidè ad sidera Dædali,
Numen munus id arduum
Clemens efficiat, nec Tibi sit grave.

Sic ex animo precatur

ANDREAS KOKERUS Gorlic. Lusat. Sofl.
Modrensis Rector.

Nobile SEELMANNI, Vir præclarissime, Nomen
Jure tenes nudo nec geris hocce sono.
Ipsa subest siquidem res: nam director Olympi
Cura animas teneras tradidit ipse tua.
Quas tibi commissas fido constanter amore
Fouisti, egregij munere functe Viri.
Jam Tibi committit plures, gravioraq; cura
Pondera supponit, Cremnitiumq; vocat.
Ut pascas domini multorum pectora verbo
Et plures Cæli sede perenne bees.
Verus Psychander sis, Vir Clarissime, sic Te
Sic animamq; tuam munera sancta manent.

JOHANNES WIGLEBIUS ConRector.

V.

E I D E M
CREMNICIUM MONTANARUM
METROPOLIN.

I N E V N T I.

FELICITER.

Celere TIBI DOMINE FAVITOR, humilis ego cliens
Pede feror hilariter, eoq; cupidus in obitum,
Precor &, ut opera sacra Theologica Tua, quæ adis,
Celebriter & alacriter animo ita benè peragas,
Uti pius homo DOMINICOLAq; sacer in adyto!
O Erebidome Deus, HERE polisolis alipotens,
Age, dato, tuus uti VIGIL alacris ibi vigeat,
Ubi scatebra crocea niveaq; foditur opibus!
Fuit ibi cathedra Theologica velut acephala:
Fuimus, cho! veluti misera ovicula sine duce:
Novi itaq; bene veniat ANIMA VIRI (ait avida
Ovicula) PECORISE QUI! O IA, HERE pie Deicoli
Gregis, age, bona ave eat agiliter HOMINIS adeò
VIGILIS opera, bonaq; sicut humilibus ovibus!
Sit ei animirapa, valida, fluida nitidaq; vox:
Vetera nova, Nomici animus uti, labia referant.
Uti Basilica rabida Saltanæ abeat in Erebum
Et ibi maneat, adeat homo fideicola polum!
Veluti genius aliquis, uti phaophoraq; Venus
Veni, ANIMA sacra, theodate VIR, alacris: uti salus
Veniat hominibus, uti Religio vegeta siet,
DOMINICAq; Domus hilaris ovet, & ita vireat,
Olea veluti viridi in agro, aquam uti prope salices,
Policaq; via magc mageq; pateat hominibus!

[Matth. 13, 52]

TIBI

TIBI Deus IA duit animum alacrem, agilem & hilarem
Faveat &, uti vegeta siet ANIMA, validaq;
Casula animæ: uti diu opera TU A sacra hominibus his
Benefaciat, & id agat, uti pretium operæ habeas!
At ANIMA TU A diu ibi merita, dein ea adeat
Loca, ubi policola sine prohibitu hilariter oves!

*Felicem Adventum Tribrachico
hoc gratulatur*

DANIEL FABRI Ecclesiastes Cunofovanus.

Anno quo

Ita bène CVpIt anIMa Fabra hILara. Det Ita,
O, Iah!

Alloquium Christi, ut nunc ita ibi
iterandum ad suos.

Euge ô! serve bone ante fuisti in pauca fidelis,
Multa super statuam Te mibi Christus ait.
Ingenia ingenuâ polijsti industrius arte
In scholicum sudas quando sedesve bonum.
En bona jam vitæ Tibi nunc committo futuræ
Pasce animas quibus est sanguine parta salus.
Si quoq; in hæc servus fueris mihi pauca fidelis;
Æternum audis hæc verba mea, ore meo:
Euge ô! Serve bone ante fuisti in pauca fidelis
Multa super statuam Te mibi, fide DEO.

Ἐπιχειρίματος πρὸς τὸν Φύχανδρον.

Φύχανδρον, Φύχανδρε, θέλεισ ὄπλεθαι ὀπωπῆσ;

Ὥπλεο δήμα χολῆς. Ὥπλεο δήμα θεῶς.

Ψυχάνδρος ἀμφὶς μορφῶν Φύχανδρον ἐπόψῃ

Ἐσ τὸ φύτευμα θεῶς πολίευμα θεῶς.

D

Echo

Echo Scholico-Ecclesiastica
sui indiga complementi.

Sudasti Scholico Seelmanne in pulvere? verè
In Domini sudas jam quoq; vinea? idem cā.
Illene an hic sudor penetrantior intimo? in imō.
Experite, experto dic mihi!

claudio sonum.

TOBIAS STEPHANI Nanno. Mor.
Eccles. Neostubensis

Quæris quid faciat beatiorem?
Seu fors quid poterit beare verè?
Responsum cape, nil beatiorem
Posse ex materiebus omnibus, quas
Hic complectitur universus orbis,
Quem præstare, nisi unicum hocce dicas;
Ut mortalis homo ψυχὴ fidelis
Dotatus, simul alterum beare,
Doctrinæ ac fidei queat fidem
Praxi redere. Ita audiet beatus,

Electum organon illud Ethnicorum
Paulus, Timotheo, Beabis ipsum
Te scribens animasq; plurimarum
Quod si curam habeas Turac eorum,
Te qui audire tenentur, omnium, inquit.

Hoc Christiane facis Psychander, & Tu
O virtutum anima expolita pulcris
Planè floribus! In Soprano
Parnasso Aonidum, cateryam enim ante

Infor-

Informare, animasq; & hac beare
(Sic Plato) ratione non quiēsti.

Sed nunc animas beare cessas; nec
Quin tantò potior beatiorq; es
Nunc, cum Spiritualibus Magister
Divinisq; scientiis Jehovæ
Cœpisti aurigenam beare totam
Urbem CREMNICII; facisq; eamdem
Cunctis præ æriferacibus Paternæ
Nostræ oræ caput usq; ad Astra ferre;
Quantum fulva solent metalla Solis
Æris quod reliquum est præire longè.

Exemplar gregis ac fidelium ipse
Christjānum simul es. Beatum ut ergo
Te ne forte vocem quid obstet effer?

Tu SEELMANNE igitur beatus es Vir
In verbo Domini die atq; nocte
Versaris, qui animas tuamq; & audi-
torum pascis, & annuare in ævum
Et Phœbi auricomni nitescere instar
Ilio in axe novo facis Psychander.
Ergo nomen in omen ivit actu
Jam SEELMANNE tuum, ut sies beatus.

Istis hendecasyllabis phaleucis,
(Quanquam absq; ingenio, absq; sint & arte;
Puro ex pectore sunt tamen profecti)
Tentavi Tibi Amice gratulari,
Sis factus Cathedrâ quod hacce dignus;
Digna & quod fuerit Cathedra tali
Concredenda Viro, beatores
Qui præstare animas queat: precorq;
Ut constans maneas beando easdem;

D 2

Ac

Ac tandem referens brabea Cœlo
Æternum sine fine sis beatus.

BARTHOLOM. BUSSÆUS, Exul Christi
in Cupriferâ Dominorum Valle
b. t. Ludi Moderator.

Siccine nunc cathedram Scholicam, Venerande Magister
Linquis, & ingrederis Templa sacrata DEI?
Mutati quæ causa loci? quo fænore nummis
Divitias positis amplificare queas?
An famæ Te immensa famæ, aut ardor honorum
Impulit? Haud: vera est cognita causa pñs.
Sic visum est Jovæ nutu qui nostra gubernat
Consilia, est visum principibusq; viris.
Ergo Tibi grator sacrum de pectori munus;
Et precor ut populo commoda multa feras.
Te pia fata Virum servent ad Nestoris annos,
Quò in templo vigeas semper honore DEL.

M. JOHANNES HEINZELIUS
p. t. Gymn. Neosol. Rector.

O Qui Juventæ fidus eras meæ
Formator olim, qui mea pectora
Parnassiis undis rigasti,
Clare Vir & Reverende, Salve.
Longè relictis SEMPRONII jugis,
Optatus ad nos CREMNICUM venis,
Et gratus hospes. Russus ergo
Clare Vir & Reverende, Salve.

Sat

Sat est labori jam scholico datum,
Cui immorari non tamen immori
Decebat: ad majora tandem
(*Quod bene vertat Jova*) pergis.

Hinc jam novis congaudet honoribus
Mens nostra: Felix ergo vige diu,
Lucrare multas præpotenti
Rite docens animas Jehovæ.

M. MATTHIAS ^tSpürzer
Neosol. Con R.

MAgnes Alexander, Pompejus Magnus; & inter
Induperatores Magnos Tu, Carole, Magnus;
Singuli & una omnes ob Martia pectora Magni,
Inq, acie propter portata trophya vocati.

Tu mihi ob innumerias, quas fers in pectore dotes,
Omnibus es Magnis meritò annumerandus, & inter
Bellorum Domini ductores nobilis heros.

Nempe nec imbellem poterit generare columbam
Armiger ille Jovis volucris, sed fortibus edi
Fortes, eque bonis tales, est fama, creari.
Fortis es è forti sic Tu clarus, Parente
Prognatus magna virtutis & indolis alta
Æmula progenies, stirpisq; haut degener hæres,
Hæres Officij, Ingenijq; Orisq; Paterni.

Gratulor his, SEELMANNE, tuis tam dotibus auctis.
Qui eloquio, qui judicio, qui pectore Magnus
Et calamo atq; animo es, linguaq; orisq; diserti
Mellea labra ferens & submista ignea suadæ

D 3:

Blan.

Blandimenta sonans. Quæ si vel singula Clarum
Effecere aliquem, jusserunt Te omnia Clarum.

O Salve Cathedræ nova Pompa, & buccina templi
Cremniaci dulcis, nostri Lux orta Lycei
Et Fax & Fautor, Defensor & Arbiter aqui.
Vive diu, sacra Sceptra diu gere sospes in ausus
Intrepidos; aderit Tibi Jova tuog, labori
Adspiret fortuna favens. Sed adesse memento
Atq, favere Scholæ: Sic Te Deus ipse fovebit,
Te magnum excipient sacra post magmenta laborum
Magnorum Magni tempe cælestia templi.

JOH-ADAM Hoffstetter Egrâ-Variscus
Gymn. Cremnic. p. t. ConR.

Quam benè SEELMANNUS, pius instaurârit Athenas
Sempronias (magnæ sedulitatis opus!)
Hungariæ cecinere satis vada, mœnia, montes:
Inde vocat celebrem Curia nostra virum.
Advenit, excipitur primæ primarius uibis
Inter Montanas, pectore, voce, manu.
Ast quid ego faciam? exiguo quodq; carmine summum
Excipiam Mysteri, cuî loquor ista senex:
Curasti virgulta satis fruticesq; tenellos,
Stirpibus has curas arboribusq; proba.

GEORGIUS Warckwart Cremn. Cantor.

Empronio quid Te fecit cessisse Licéo?
Et cur Montanos visere tendis agros?
Scilicet aeterno fas est parere Tonanti
Cujus in arbitrio Restuatuta satis.

Pasce

Pasce gregem verbo Christi Christjane potenti:
Iff labor fructus uberioris erit.

MATTHIAS Demosch Succendor & Coll.

Ingredere Hungariam Venerande Patrone supernam,
Formidare nimis montana cacumina noli:
Namq; ubi sunt colles valles quoq; dantur ibidem
Et qui Sempronij vitam produxit, is idem
Cremnity Deus est: hujus sit Gratia Tecum.

JOHANNES Richter, Colleg.

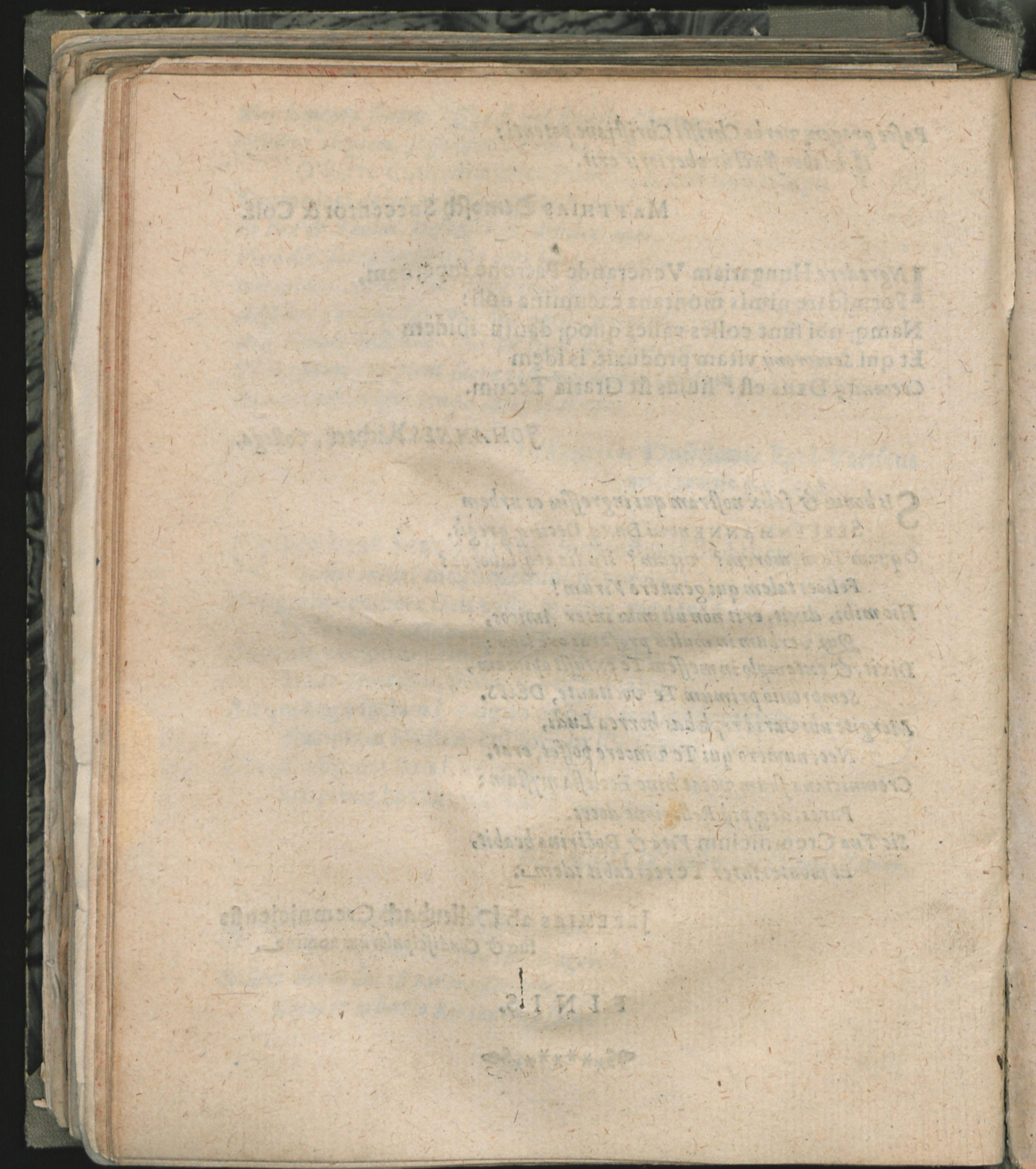
Sis bonus & felix nostram qui ingressus es urbem
SEELENMANNE novi Duxq; Decusq; gregis.
O quem Te memorem? vitam? studia atq; labores?
Felices talem qui genuere Virum!
Hic mihi, dixit, erit non ultimus inter Amicos,
Qui verbum in multis proferat ore locis:
Dixit, & extemplo in messem Te extusit optimam,
Sempronio primum Te vocante, DEUS.
Mergite ubi variâ replebas horrea Ludi,
Nec, numero qui Te vincere posset, erat.
Cremniciana suum vocat hinc Ecclesia mystam:
Pares, deg. piâ Religione doces.
Sic Tua Cremnicium Vita & Doctrina beabit,
Et montes inter Terecreabit idem.

JEREMIAS ab Hellenbach Cremniciensis
suo & Condiscipulorum nomine.

F I N I S.

•S***S•

Umg. VI 6

ULB Halle
005 905 370

3

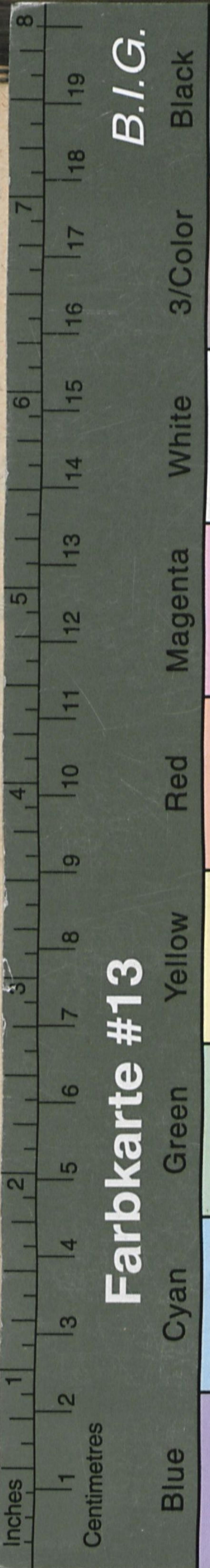

1077

Farbkarte #13

B.I.G.

PORICA.
N T I.
AGRO.
IENS I U M.

RENDO. ET.

habo II. 969

KRISTIANO
COB. FR.

orum hactenus

O R I,

inciam

sticam,

m

didentiā ad nutu,

orum virorum applausu,

ā vocatione,

C E N S E S

u

nario, Ecclesiarum verō

ritoriū sui futuro

T O R I

unt,

versum,

sa.

c. L XI.

H O V I Æ,
T I I B R E W E R.

30-